

اکسیژن رسانی غشائی برون پیکری (ECMO) : روشی نوین در مراقبت های قلبی ریوی نوزادان :مقاله مروری نویسندگان: عروجی امید سمیرا ، وحید پروین

مقدمه

اکسیژناسیون غشائی برون پیکری (ECMO) روش درمانی قابل قبول برای بیماران با نارسایی قلبی تنفسی پیش رونده، که به درمان های معمول مقاوم هستند می باشد. ECMO وریدی_وریدی متدی قابل قبول برای نوزادان زجر تنفسی است که با دریافت خون بی اکسیژن از سیستم وریدی، و تبادل O₂ و CO₂ ، مجددا خون وریدی را به بیمار باز می گرداند. اگر چه ECMO در ابتدا برای بزرگسالان استفاده شده است، اما در درمان نوزادان به دلیل توانایی بازسازی و احیاء بافت پارانشیمال ریه به طور موفقیت آمیزی به کار رفته است .

هدف

هدف این مقاله مروری، معرفی کاربردهای ECMO در حوزه بیماری های قلبی ریوی نوزادان و محدودیت های آن است .

مواد و روش ها داده های این مطالعه مروری، از طریق جستجوی منابع الکترونیکی و بانک های اطلاعاتی

Elsevier و pubmed بدون در نظر گرفتن محدودیت زمانی

تهیه شد. جستجوی مقالات و پژوهش ها با به کار بردن واژه های کلیدی neonate و ECMO و pulmonary انجام شد .

1208 مقاله یافت شد، ۱۴ مورد در مقاله حاضر

reference داده شده است .

نتایج و یافته ها

ECMO با اصلاح وضعیت تنفسی و همودینامیک نوزادان مبتلا به هرنی دیافراگماتیک مادرزادی، می تواند پرفیوژن

بافتی را اصلاح کند تا در ادامه آماده عمل جراحی شوند. از ECMO برای حمایت موقت و همچنین ریکاوری ارگانها،

بعد از احیاء قلبی ریوی (ECPR) ، سندروم اسپیراسیون مکونیوم (MAS) و فشار ریوی مقاوم

(PPHN) استفاده می شود .

بحث :

طبق گزارشات متعدد از مراکز مختلف درمانی

دنیا، استفاده از ECMO برای نوزادان درصد

بقا را تا ۷۴٪ افزایش میدهد.. احتمالاً

آموزشهای مداوم علمی و بالینی پزشکان و

پرستاران و همچنین استفاده مبتنی برGUIDELINE

از ECMO در ایران نیز نتایج مشابهی را نشان

خواهد داد .

کلیدواژه ها: اکسیژن رسانی غشائی برون

پیکری، مراقبت های قلبی ریوی، نوزادان